

[Helge Larsen.]

ligvis er det ærede medlem i sin fulde ret til her at fordømme de lovforslag, der nu vedtages inden længe, så stærkt, som det ærede medlem gjorde det her. Men så undrer det mig unægtelig, og det har undret mig adskillige gange, at det ærede medlems parti på intet tidspunkt under forhandlingerne om skolelovsforslagene i vinter har fremsat ét eneste konstruktivt forslag til ændring. Intet er der fremkommet fra det konservative folkepartis side.

Det ærede medlem hr. Hvidberg talte om den usikkerhed, ængstelse og famlen, som han mente at spore nu ved afslutningen af disse forhandlinger. Jeg forstod på det ærede medlem, at denne famlen, usikkerhed og ængstelse i ganske særlig grad skulle gøre sig gældende med hensyn til forslag til lov om gymnasieskoler, og derfor vil jeg gerne om dette lovforslag, som jeg sagde før, gøre nogle mere udførlige bemærkninger. Jeg må lige have lov til at indskyde — uden i øvrigt at skulle blande mig i den efter min mening noget besynderlige diskussion, der er opstået i Berlingske Aftenavis ved de herrer undervisningsinspektørers brev — at hvad der blev sagt og skrevet i januar 1958, jo dog ikke kan gælde for det lovforslag, som foreligger her og som er undergået behandlinger og ændringer siden den tid. Derfor mener jeg, det vil være gavnligt netop med henblik på gymnasieskolens stilling, at jeg så lidenskabsløst som muligt redegør for denne nye ordning. Der sker nemlig ikke de store ændringer i gymnasieskolens opbygning. De ændringer, der gennemføres ved den skolereform, vi nu står over for at gennemføre, gælder hovedsagelig folkeskolen og kun i meget ringe grad gymnasieskolen.

Det, der sker med gymnasiet efter den foreslåede nyordning, er jo for det første, at gymnasiet bliver 3-årigt, således som det er under den nuværende ordning, og at gymnasiet fremtidig vil bygge på en 2-årig realundervisning, medens det nu bygger på en 4-årig mellemskoleundervisning. Det er i dette sidste, man mener forringelsen og faren for en devaluering af studentereksamen ligger. Men hvordan forholdet det sig egentlig? For det første er forholdet i dag det, at ca. halvdelen, måske lidt mere, af samtlige studenter er kommet

ind i gymnasieskolen i dens første gymnasieklasse. Disse studenter har altså ikke gennemgået gymnasiets mellemskole, men er kommet fra andre skoler, private og kommunale skoler. Fremtidig må man regne med, at en større procentdel af det årlige studentertal først vil søge gymnasiet fra første gymnasieklasse, simpelt hen fordi landsbyskolen gennem den ny realoverbygning vil kunne give dem den undervisning og viden, som kræves ved indgang i gymnasiet. Det vil altså sige, at for mere end halvdelen af fremtidens studenter vil forholdet blive ved med at være, som det er i dag. De vil tage deres 3 år i gymnasiet og ikke mere, og de vil være lige så gode, som studenterne er nu.

Så har vi tilbage de lidt under 50 pct. af nutidens studenter, der har gået i gymnasiets mellemskole, før de gik ind i selve gymnasiet. For deres vedkommende sker den formelle ændring, at de fremtidig først kan komme i gymnasieskolen i 14 års alderen, nemlig i gymnasiets første realklasse, medens de nu kan komme der i 12 års alderen, i gymnasiets første mellemskoleklasse. Forudsat at de bliver studenter, vil de altså få gymnasiets undervisning i 5 år, medens de nu får den i 7 år. De 2 år, der falder bort, er de nuværende 1. og 2. mellemklasser. Det reelle i hele sagen er altså, om disse elever under den fremtidige ordning vil kunne nå det samme mål af kundskaber i folkeskolens 6. og 7. klasse, som de nu når i 1. og 2. mellemklasse. Til dette forholdsvis simple er hele problemet nu indsnævret, og lad os så se på det!

Efter den nye ordning skal der gives undervisning i engelsk i folkeskolens 6. klasse. Det svarer til, at engelskundervisningen nu påbegyndes i 1. mellem. Med den deling af børnene, der i alle skoler med 14 klasser og derover skal finde sted fra 6. skoleår, vil de såkaldt bogligt begavede elever, der tænker på at gå gymnasievejen, efter min bedste overbevisning nå lige så langt i engelsk til 14 års alderen, som de nu når det i 2. mellem. I 7. klasse påbegyndes tyskundervisningen — ganske svarende til, at den nu påbegyndes i 2. mellem. Eleverne vil altså også i tysk kunne nå det trin ved indgang i 1. realklasse, som de nu er på ved indgang i 3. mellemklasse.

Undervisningen i fysik vil blive påbegyndt